

ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM встановив новий виробничий рекорд

Актуально

Цех М-9 Черкаського «Азоту», що входить до холдингу OSTCHEM, перевиконав план та виробив у грудні 2015 року 104,9 тисячі тонн аміачної селітри. Вперше за історію існування цех продемонстрував такий високий виробничий показник.

Максимальне навантаження колектив цеху утримує і в новому році. Щохвилини у відділення пакування та складу цеху надходить більше двох тонн добрив. Кожну з них підприємство відвантажує виключно на внутрішній ринок.

Детальніше на **6 стор.**

Бізнес підтримав план реформ

План модернізації України, розроблений Федерацією роботодавців України, провідними європейськими та українськими науковцями й експертами, підтримала бізнесова спільнота Черкащини. Стратегічний документ презентували на засіданні Правління Черкаського обласного об'єднання роботодавців.

Представлений документ відповідає на питання як Україні знайти місце в міжнародній системі розподілу праці, здобути статус країни-виробника продукції з високою доданою вартістю та гідно конкурувати у глобальному світі.

Детальніше на **4 стор.**

Читайте в номері

Віталій Склярів розповів про плани підприємства на 2016 рік **2-3**

Депутати міської ради від «Азоту» захищають інтереси черкащан **8-9**

Цех електропостачання – чемпіон з волейболу **10**

Волонтери товариства забезпечують бійців АТО теплими речами **13**

Хіміки допомагають школам міста **7 стор.**

Один із наймасштабніших соціальних проєктів ПАТ «АЗОТ» – надання шефської допомоги десяти черкаським школам.

Віталій Склярков: СТАБІЛЬНА РОБОТА – НАЙБІЛЬШЕ НАШЕ ПРАГНЕННЯ У 2016 РОЦІ

Традиційно в новий рік ми входимо з надією, що він буде кращим та успішнішим для країни, для рідного міста, для кожної родини. Підвищення ж рівня життя громадян на пряму пов'язане з розвитком економіки, стабільною та успішною роботою підприємств. Про те, з якими здобутками та планами входить у новий рік стратегічне для нашого регіону підприємство – Черкаський «Азот» OSTCHEM, наша розмова з його керівником Віталієм Склярковим.

Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Склярков

– Яким був 2015 рік для ПАТ «АЗОТ»? З якими труднощами доводилося стикатися? Чи задоволені Ви результатами роботи підприємства?

– Якщо говорити загалом про минулий рік, то він був важким для України, нелегким виявився і для нашого підприємства. Хоча розпочинали ми його дуже вдало. Із січня і до квітня всі виробництва, окрім виробництва капролактаму, працювали на повну потужність, маючи при цьому гарні економічні показники, конкурентну на вітчизняному ринку собівартість продукції. Але, на жаль, ми змушені були зупинити виробництво (підприємство перебувало в простій майже чотири місяці – ред.) через заборону на використання природного газу, що знаходився у підземних сховищах OSTCHEM. Згідно з рішенням Кабміну, на нього було накладено арешт. Прикра ситуація,

адже обсягів арештованого газу було достатньо для забезпечення благополучної роботи до кінця 2015 року і нашого підприємства, і «Рівнеазоту». У вересні було досягнуто домовленостей з урядом і НАК «Нафтогаз України», в результаті яких підписано семисторонню угоду між підприємствами OSTCHEM, ДК «Газ України» та «Нафтогаз України», якою передбачалась реструктуризація боргу і погашення його протягом 2-х місяців з початку роботи. Ці зобов'язання ми виконали. На сьогодні у нас немає заборгованості перед НАК «Нафтогаз України».

– Чи існують нині якісь загрози для стабільної роботи Черкаського «Азоту»?

– Виробничі потужності працюють на максимальному навантаженні. Замовлення на наші мінеральні добрива вже є

на кілька місяців наперед. Ліміти на забезпечення підприємства природним газом у січні виділено. Будемо сподіватися на стабільну роботу й надалі.

– Виробництво мінеральних добрив є стратегічним для аграрної України. Чи відчуваєте ви підтримку держави? Чи захищаються нині на державному рівні інтереси вітчизняного виробника?

– Скоріш за все, навпаки. І ось чому. Верховна Рада прийняла Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції в агропромисловому комплексі». Він передбачає ввезення мінеральних добрив з-за кордону без державної реєстрації. Зрозуміло, що в першу чергу це зіграє на користь Росії. Якщо порівнювати собівартість нашої продукції і російського виробництва, вона відрізняється практично удвічі. Адже

головною сировиною для виробітку мінеральних добрив є природний газ. У собівартості нашої продукції він займає 60 – 65 відсотків. При цьому вартість природного газу на російських підприємствах знаходиться на рівні 130 доларів за тисячу кубічних метрів, ми ж закладаємо у собівартість продукції газ за ціною 270 доларів. Навіть незважаючи на дуже хороші витратні показники природного газу на виробіток однієї тонни продукції, а вони на рівні найкращих в СНД, ми не зможемо конкурувати з російським виробником. Як свідчить офіційний сайт Верховної Ради України, згаданий закон 31 грудня було підписано Президентом України. Введення його в дію призведе до того, що і Черкаський «Азот», й інші великі українські підприємства будуть змушені зупинитися. Буде втрачено робочі місця та надходження до бюджету. Але цим негативні наслідки прийнятого закону не обмежаться. З такою політикою українські аграрії залишаться без мінеральних добрив, а Україна – без хліба. Я вважаю, що уряд глибоко помиляється стосовно того, що Росія вирішить питання із забезпечення України цією продукцією. Адже на сьогодні існує дефіцит мінеральних добрив і в самій Росії. Тому єдине правильне рішення – надати можливість вітчизняним виробникам стабільно працювати на максимальному навантаженні. При цьому собівартість нашої продукції буде оптимальною, будуть збережені робочі місця. Працюючи на український ринок, а зараз

На центральному пульті управління виробництва аміаку

близько 85 – 90 відсотків продукції Черкаського «Азоту» відвантажується саме на внутрішній ринок, ми, спільно з нашими колегами з Рівного, Северодонецька, Одеського припортового заводу, зможемо забезпечити село необхідною кількістю мінеральних добрив.

– У новий рік колектив увійшов з новими планами і завданнями, першочерговими з яких є...

– Максимально забезпечити стабільну роботу підприємства. Хочеться, щоб плани, які намічені на 2016 рік, подвоїлись, бо не всі проекти 2015 року нам вдалося реалізувати через нестабільну політичну й економічну ситуацію в країні. У разі наявності фінансової стабільності нам треба буде надолужити упущене і зробити заділ на 2017 рік, бо є, наприклад, межа ресурсу обладнання, яке вимагає капітальних ремонтів та реконструкції.

– На яких проектах буде зосереджено увагу в першу чергу?

– На реконструкції печі первинного риформінгу в цеху А-5 з виробітку аміаку. В плані енергозбереження це буде найефективніший захід, а в плані оновлення основних засобів – найдорожчий. До того ж, це найбільша за масштабами і найдовша в часовому вимірі реконструкція. Тільки на виготовлення труб піде щонайменше 9 місяців.

– Ви очолюєте одне з найбільших підприємств нашого регіону. Які основні віхи виробничого життя передували цьому?

– Я закінчив Донецький політехнічний інститут за спеціальністю хімічна технологія твердого палива, за кваліфіка-

цією – інженер-хімік-технолог. Уже понад 20 років – у хімічній галузі. А розпочинав трудову діяльність в акціонерному товаристві «Концерн Стирол» у 1992 році в місті Горлівка Донецької області, де пройшов шлях професійного становлення від старшого майстра виробництва аміачної селітри до директора з виробництва цього підприємства. У 2002 році мене, як спеціаліста хімічного виробництва, який уже мав достатній досвід, запросили на Черкаський «Азот», де спочатку призначили заступником технічного директора, а згодом – технічним директором. З червня 2011 року став Головою Правління публічного акціонерного товариства «Азот».

– За роки, що Ви керуєте підприємством, чимало було зроблено в плані його технічного розвитку. Які заходи віднесли б до переліку найважливіших і найсуттєвіших?

– У цілому для результативної роботи підприємства важливі всі кроки, які ми здійснюємо в різних напрямках. Однак, є ті, які спрямовуються на збільшення обсягів виробництва, зменшення витратних коефіцієнтів сировинних, енергетичних та матеріальних ресурсів, а також збереження навколишнього середовища. З цієї точки зору, до переліку найважливіших відношу проведення масштабних реконструкцій виробництв. Перш за все, це реконструкція цеху А-5 з виробітку аміаку, яка дала можливість значно наростити обсяги продукції. Реконструкція в цеху М-5 з виробітку неконцентрованої азотної кислоти значно підвищила продуктивність агрегатів,

які зараз є одними із найефективніших в нашій галузі. Тобто, проведення реконструкцій забезпечували успішну роботу підприємства і давали поштовх до подальшого його розвитку та реалізації намічених планів.

– Ви входите в десятку «ТОП-менеджерів України», визнані «Людиною року - 2012». Це висока оцінка роботи. Чи вважаєте Ви себе повністю реалізованою людиною і які цілі ставите перед собою надалі?

– Кожен спеціаліст має постійно розвиватися у професійному плані. Незважаючи на те, що я багато років на керівних посадах і маю певний досвід, у мене є потреба вдосконалюватись. Зокрема, не так давно я закінчив Единбурзьку бізнес-школу та отримав ступінь MBA – магістр бізнес-адміністрування. Зараз вивчаю англійську мову, а також раджу це робити своїм колегам-менеджерам, які стикаються з труднощами в процесі роботи через незнання мови. Тим більше, що 2016 рік Президент України оголосив «роком англійської мови». Правда, ми почали займатися вивченням англійської ще задовго до такого рішення. А оскільки наша країна рухається в європейському напрямку, без знання мови не обійтись.

Щодо професійного росту спеціалістів. Ми часто зап-

менеджерів, у яких є потенціал і бажання для подальшого професійного росту. Не можна стояти на місці. Не буває людей, які знають абсолютно все і всього досягли. Як тільки ти скажеш, що повністю реалізувався, треба йти на пенсію, брати вудочку і ловити рибу.

– Місцеві вибори 2015 року стали першими, в яких Ви брали участь. Які у вас склалися враження від виборчого процесу і чи бачите Ви себе надалі в політиці?

– У мене є бажання і можливість щось змінити в місті. З такими намірами я і брав участь у місцевих виборах. Адже, на моє глибоке переконання, щось реально зробити для громади можуть лише чесні, незаангажовані люди, які довели своїм життям і своїми справами, що вміють досягати конкретних результатів. Але, на жаль, бажання і прагнення не завжди співпадають з реальністю. Чим далі – все більше переконуєся в тому, наскільки політика – брудна справа. Ти хочеш щось зробити для користі громади і міста з відкритою душею, але через інтриги і «закулісні ігри» тобі це не вдається. Тому я поки що не бачу себе в політиці.

– Чого чекаєте від 2016 року?

– Стабільної роботи підприємства. Щоб якнайшвидше

Віталій Скляров охоче спілкується з журналістами

рошуємо на підприємство фахівців-викладачів з різних галузевих напрямів. Організуємо курси. Нещодавно провели семінар з підготовки переговорних процесів та з підготовки управління персоналом. Підвищуємо кваліфікацію

закінчилась війна на моїй малій батьківщині і настає мир. А не буде війни, то відновиться економіка, і всі створені матеріальні блага будуть спрямовані на поліпшення життя людей.

**Євдокія Маюкіна,
Наталія Бакалова**

Черкаське обласне об'єднання роботодавців ПІДТРИМАЛО ПЛАН МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Розроблений Федерацією роботодавців України, провідними європейськими та українськими науковцями і профспілками План модернізації України був представлений на розширеному засіданні Правління Черкаського обласного об'єднання роботодавців.

Презентуючи План модернізації, заступник Голови Ради ФРУ Дмитро Олійник підкреслив, що цей стратегічний документ відрізняється від всіх інших програмних документів, які були створені до цього за 24 роки незалежності України.

– 24 роки тому ми отримали незалежність, але так і не стали по-справжньому незалежними, тому що не провели вкрай необхідних реформ. Всього цей час Україна не мала єдиної економічної стратегії або ідеології економічного розвитку, – зауважив Дмитро Олійник. Він також наголосив, що вперше в історії України створено стратегічний документ, в якому об'єднані знання і досвід українських роботодавців, профспілок, провідних європейських та українських експертів і науковців.

План модернізації відповідає на запитання, як Україні знайти своє місце в міжнародній системі розподілу праці, змінити статус країни-сировинного придатка на країну-виробника продукції

Учась у засіданні взяли заступник Голови Ради ФРУ Дмитро Олійник, директор Інституту економіки та прогнозування НАН України Валерій Геєць, заступники голови Черкаської облдержадміністрації Віталій Коваль та Юрій Сас, Голова Черкаського обласного об'єднання роботодавців Борис Райков, представники бізнесу регіону.

з високою доданою вартістю, за рахунок чого конкурувати у глобальному світі.

Дмитро Олійник підкреслив, що значний акцент у докумен-

ті зроблено на збереженні та створенні нових робочих місць, а також на тому, як підвищити добробут українців.

– Вісім мільйонів українців сьогодні хочуть емігрувати, зростання економіки в найближчі 10 років може бути на рівні всього 2-3%. Ми маємо шанс змінити ситуацію. Але без боротьби з корупцією, без соціального діалогу та консолідованого розуміння економічної стратегії розвитку України не можна буде досягти позитивних результатів, – наголосив Дмитро Олійник.

План модернізації України вже почав реалізовуватися в частині стимулювання інвестицій в українську економіку.

– У Верховній Раді зареєстровані три законопроекти,

що містять чітко визначені умови і стимули для залучення зовнішніх та внутрішніх інвестицій, – зазначив Дмитро Олійник.

План модернізації України викликав значну зацікавленість та підтримку з боку влади та бізнесової спільноти Черкаської області. Нагадаємо, що його було розроблено Агентством модернізації України, створеним за ініціативи Федерації роботодавців України та найбільших профспілок. Істотний акцент у Програмі робиться на реалізацію інноваційного потенціалу країни, розвиток підприємництва й поліпшення інфраструктури.

Програма модернізації України була представлена та затверджена на X з'їзді Федерації роботодавців України, що пройшов у грудні. За підсумками з'їзду національні об'єднання роботодавців і профспілок підписали меморандум про спільну реалізацію Плану модернізації України. Сторони домовилися створити комітет для реалізації плану модернізації та запросити до роботи в ньому представників органів влади, науковців та експертів.

Коментуючи цю подію голова Федерації роботодавців України Дмитро Фірташ, зазначив, що Україна здатна за короткий період повернутися на шлях розвитку та має всі можливості бути багатого, розвиненою індустріальною країною. План модернізації України розрахований на 10 років і в разі його реалізації вже в наступному році міг би принести відчутні результати для української економіки і громадян України.

За матеріалами ФРУ

Керівник ПАТ «АЗОТ» В.Скляров також взяв участь у засіданні

Ветеранская организация «Азота» чествовала своих бывших работников

На троих они встретили Новый год уже 270-й раз. Праздничная поездка с председателем ветеранской организации ЧАО «Северодонецкое объединение Азот» Александром Воронько охватила сотрудников объединения разных лет, которые успели отметить 90-летие в ушедшем году или же встретят эту юбилейную дату в 2016-м.

Химическому гиганту Луганщины Иван Демьянович Иващук, участник боевых действий Великой Отечественной войны, отдал около 30 лет. Еще столько же, даже чуть больше, он — на заслуженном отдыхе.

— Приятно, когда о тебе помнят, — признается ветеран. — Взять хотя бы последний год — представители родного предприятия приезжают в гости уже во второй раз: в августе на мое 90-летие, и вот сейчас — проводить 2015-й год.

Был участником Великой Отечественной и Виктор Иванович Храпач. Три десятилетия ветеран отдал ремонтно-механическому заводу, производству капролактама, другим подразделениям предприятия. «Азотовские» будни он вспоминает с ностальгией.

В январе отметит 90-летие бывший экономист юридического отдела Александра Гдалевич. Она каждый день ходила на «Азот», как на праздник! Отработала здесь вплоть до 1981 года — целых 25 лет. Ее муж, Александр Абрамович, на протяжении многих лет был начальником отдела труда и заработной платы.

— Не теряется связь поколений «азотовцев», и это радует, — подчеркнула Александра Ильинична. — Ведь редко на каком предприятии живут не только днем сегодняшним, а и

помнят о тех, кто работал в былые годы.

Два десятилетия производству полиэтилена «Азота» посвятил и их сын Евгений. А вот внучка, Надежда, пошла по нашим стопам. Она — замечательный фотограф и фотокорреспондент.

Александр Воронько вручил ветеранам небольшие сладкие подарки. Кроме того, в предшествовавшие 2016-му году недели около тысячи бывших сотрудников предприятия получили свои подарки в ветеранской организации «Азота».

Источник: azot.lg.ua

«ЗТМК»

Высадили Аллею трудовых династий

Работники ООО «Запорожский титано-магниевого комбинат» в подарок родному предприятию к его 80-летию высадили прекрасную Аллею династий.

Праздничное мероприятие чествования трудовых династий собрало представителей более 20-ти семей, чей совокупный стаж на ЗТМК у некоторых достигает свыше 200 лет и более.

Источник: ztmc.zp.ua

Поздравили социально незащищенных детей

Дети из социально-незащищенных семей Корабельного района г. Николаев уже загадали желания на 2016 год. В Центре внешкольной работы для них прошел новогодний утренник. Каждый из них пришел на мероприятие сказочным героем.

Как в любой сказке, добро побеждает зло. И здесь не обошлось без помощи юных зрителей, которые выполняли задания ведущих, пели, танцевали. В результате, Дед Мороз смог прийти к ним на праздник и подарить всем сладкие подарки.

А помощниками Деда Мороза в этот день были — глава администрации Корабельного района Александр Цуканов и председатель общества «МСП Ника-Тера» Александр Гайду.

Александр Цуканов пожелал ребятам, чтобы в 2016 году все были здоровы и счастливы, чтобы родители и учителя могли ими гордиться и радоваться. Чтобы в новом году каждый получил тот подарок, о котором мечтает.

Руководитель «Ника-Тера» Александр Гайду от имени коллектива поздравил всех с новогодними праздниками и пожелал, чтобы по жизни они шагали смело и уверенно, с улыбкой и радостью.

— Новогоднее время наполнено ожиданием чуда, подарков, сказки. Все наполнено запахом мандарин, ели... Желаю, чтобы 366 дней в новом году вы слушали родителей, были хорошими детьми, хорошо учились. Чтобы новый год запомнился только самым хорошим, а в ушедшем году остались неудачи. Смотрите только вперед! — сказал Александр Гайду.

Источник: nikatera.com

Цех М-9 виробив у грудні РЕКОРДНУ КІЛЬКІСТЬ АМІАЧНОЇ СЕЛІТРИ

Цех М-9 ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM, який є найбільшим в Україні виробником аміачної селітри, перевиконав план та виробив в останній місяць 2015 року 104,9 тисячі тонн продукції. Це найвищий показник за більш ніж 40-річну історію цеху.

Азотівська амселітра відвантажується вітчизняним аграріям

Аміачна селітра Черкаського «Азоту» користується високим попитом у вітчизняних аграріїв та повністю відвантажується для потреб внутрішнього ринку.

— В середньому ми виробляємо 93 тисячі тонн аміачної селітри на місяць, проте, коли є необхідність і можливості, можемо дещо наростити випуск продукції, — розповідає начальник цеху М-9 Іван Мартем'янов. — Високі результати роботи — це не лише наша заслуга, а й суміжних цехів з виробництва аміаку та слабкої азотної кислоти, які постачають нам сировину, інших допоміжних служб підприємства.

При таких великих обсягах виробництва дуже важливим є вчасне пакування та відвантаження продукції, яка цілодобово йде безперервним потоком. Щохвилини у відділення пакування і складу надходить більше двох тонн добрив. Їх потрібно запакувати й одразу ж відвантажити.

Якісне та зручне пакування аміачної селітри — ще одна перевага, яку цінують споживачі.

— Ми відвантажуємо продукцію в мішках по 25 і 50 кіло-

грамів та в біг-бегах вагою 500 і 1000 кілограмів. Лише невелика частина аміачної селітри нині відвантажується насипом, — зазначила заступник начальника цеху Ольга Драган.

У відділенні пакування та складу нині працюють 104 особи. Тут надважливе чітке керівництво та злагоджена робота всіх працівників. З роботою відділення нас знайомить майстер Тетяна Дьячкова, яка не один десяток років пропрацювала на цьому виробництві. На

Бригадир О.О.Цимбал, докери-механізатори М.Я.Бешовець, О.М.Коваль, Д.В.Вовкогон, В.О.Білик, В.А.Цвігун, В.В.Слюсар

обох дільницях — відділенні «Діамант» та корпус 633, кипить робота.

Поки докери-механізатори Олег Семененко та Олександр Діденко завантажують поліпропіленові мішки в один вагон, Віктор Рябикін готує наступний — оббиває та вистеляє його картоном, закриває двері дошками.

— Така підготовка забезпечує чистоту й цілісність тари, а відповідно — якісну доставку добрив до кінцевої точки призначення, — пояснює Тетяна Дьячкова. — Це одна із міжнародних норм, якої ми дотримуємося після того, як підприємство пройшло сертифікацію згідно з Інтегрованою системою менеджменту (ІСМ).

Як завжди з віртуозною майстерністю та швидкістю працюють машиністи фасувально-пакувальних машин (ФПМ), які загарюють аміачну селітру в мішки. Біля «станка» ми застали Анну Переполькіну. Вона порівняно недавно працює пакувальницею, проте вже де-

монструє відмінні результати роботи. А Юлія Федосова, яка також саме була за роботою, — працівниця з багаторічним досвідом. Її виробничий стаж на «упаковці» нараховує вже більше 30 років. На прийомі мішків на транспортерній стрічці саме працював Анатолій Максименко. Він нещодавно

Машиністи ФПМ Л.Макалюк, С.Лісова та водій навантажувачів О.Космина

прийшов на виробництво, але швидко вивчив специфіку роботи відділення і нині може суміщати три робочих місця, в тому числі й бригадира зміни.

Під час нашого візиту до цеху М-9, відвантаження продукції проходило одразу на трьох точках. Біг-беги завантажувалися у напіввагони та автомобілі, 50-кілограмові мішки — у криті вагони. «Лєвова доля» продукції відвантажується залізничним транспортом, тому саме від своєчасної заміни рухомого складу залізничним цехом залежить стабільність виробництва і відвантаження аміачної селітри споживачам.

Українські аграрії нині гостро потребують черкаських добрив, тож виробництво аміачної селітри продовжує працювати на повну потужність як один великий злагоджений механізм.

Наталія Бакалова

Соціально відповідальне підприємство – надійність та впевненість у майбутньому

ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM – одне з найбільших підприємств у Черкаській області, яке, крім власного розвитку, вдосконалення, нарощування виробничих потужностей, бере участь у вирішенні низки соціально значущих проблем міста, консолідує зусилля і можливості для подальшого його розвитку. Про головні напрями такої роботи розповідає директор департаменту із соціальних питань ПАТ «АЗОТ» Костянтин Саленко.

– Який зміст вкладається в поняття соціально відповідальне підприємство?

– Це означає, що підприємство, яке зайняте у сфері виробництва, бере на себе певні соціальні зобов'язання, спрямовані на підвищення рівня життя людей. Тобто, соціально відповідальний бізнес (СВБ) передбачає інтеграцію соціальних та екологічних аспектів у щоденну комерційну діяльність підприємства та їхню взаємодію із зацікавленими сторонами (це можуть бути працівники, клієнти, громади, громадські організації, державні структури тощо) на добровільній основі.

– ПАТ «АЗОТ» знають не лише як виробника мінеральних добрив, а і як соціально відповідальне підприємство, яке демонструє готовність інтегрувати світові принципи підприємницької діяльності...

– Саме так. І якщо раніше підприємство самостійно визначало соціальні та екологічні аспекти, які втілювало в комерційну діяльність, то зараз, рухаючись до сталого розвитку через відповідальне та інноваційне корпоративне лідерство, підприємство втілює міжнародні принципи Глобального договору ООН, до якого на добровільній основі приєдналось ще у 2013 році. Усього таких принципів 10. Серед них: дотримання прав людини, охорони праці, захисту навколишнього середовища, протидії корупції тощо. Ці норми відповідають особливостям нашої ділової діяльності й корпоративним цінностям. Треба сказати, що ми вже маємо певний накопичений досвід. Таку політику підтримує і впроваджує на своїх підприємствах

Костянтин Володимирович Саленко

(ПАТ «АЗОТ» стало першим в «азотній групі» – ред.) керівництво холдингу OSTCHEM.

– Тобто, бути соціально відповідальним це ще й означає діяти за міжнародними принципами? Які із прикладів соціального спрямування є найбільш відчутними для колективу підприємства?

– Ми добровільно взяли на себе зобов'язання і діємо в рамках Глобального договору ООН. Соціальна політика підприємства спрямована, перш за все, на охорону праці, покращення медичного обслуговування, охорону навколишнього середовища, впровадження енергозберігаючих технологій тощо. Серед усього переліку заходів назву лише кілька, які були впроваджені протягом останніх років. Це комплексний підхід до ремонту побутових приміщень і оснащення їх необхідними меблями та сантехнікою в цехах, а також ремонти в адміністративних будівлях. Два роки тому за європейськими стандартами було здійснено

масштабну реконструкцію їдальні №4, що на виробництві капролактаму. Оновились і поповнились новим медичним обладнанням медико-санітарна частина, де обслуговуються виключно працівники «Азоту». Повністю відремонтовано спортивний комплекс.

– А що зроблено в цьому плані в місті?

– Розпочну з того, що кілька років тому ми уклали соціальні угоди на шефську допомогу з десятима школами міста, в яких навчається майже 18 тисяч учнів. Підприємство виконало в навчальних закладах найнеобхідніші ремонти, придбало потрібну техніку, меблі тощо. Цієї осені займалися ремонтом пішохідних доріжок, міжквартирних проїздів, тротуарів, зробили ямковий ремонт на деяких найбільш проблемних перехрестях вулиць. Крім того, ми забезпечуємо міські лікарні киснем власного виробництва. Це значна допомога місту. Я вже не кажу, що один із найкращих культурних центрів «Дружба

народів» після реконструкції, в яку було вкладено десятки мільйонів гривень, сьогодні служить не тільки хімікам, а й усім мешканцям міста. Щороку ПАТ «АЗОТ» додатково виділяє кошти на його утримання. Також ми продовжуємо компенсувати збитки електро транспорту міста (тролейбусному парку – ред.), спрямовуючи щорічно майже мільйон гривень. «Азот» реалізує масштабну програму з виготовлення та встановлення дитячих та спортивних майданчиків. Так, за два роки ми встановили у місті 30 комплектів ігрового та 15 комплектів спортивного обладнання. Відтепер діти мають обладнані майданчики, де вони можуть грати в ігри, займатися спортом. У такий спосіб ми значно заощадили кошти міського бюджету. Тож така взаємодія між «Азотом» і містом, до того ж, при нашій фінансовій підтримці, є яскравим прикладом соціальної відповідальності.

– Є приклади, коли одноразові спонсорські «вливання» рекламують дуже широко. Це також є соціальною відповідальністю бізнесу?

– За великим рахунком – соціальна відповідальність – це не спонсорство і не реклама, а щира зацікавленість у наданні громаді міста й області ширших можливостей щодо покращення рівня їхнього життя. Саме тому підприємство комплексно та системно співпрацює з місцевими громадами і системно реалізує великі соціальні проекти в регіоні своєї присутності. Лише така системність принесе користь суспільству.

Записала
Євдокія Мацюкіна

ДЕПУТАТИ ВІД ПАТ «АЗОТ» ВІДСТОЮЮТЬ ІНТЕРЕСИ ГРОМАДИ МІСТА

Топ-подією в четвертому кварталі 2015 року, безсумнівно, стали вибори до місцевих рад, у яких взяли участь кандидати від ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM у складі ВО «Черкащани». Хімікам вдалося не тільки перемогти на своїх виборчих округах, але й подолати своє представництво. Вже другою каденцією робота в міській раді стала для директора департаменту з якості ПАТ «АЗОТ» Івана Сухарькова та начальника залізничного цеху Максима Скорика. Спільно з ними інтереси громади міста тепер відстоюють і секретар ради Черкаської міської організації ВО «Черкащани» Павло Карась, головний електрик підприємства Ігор Кривошеєв та начальник адміністративно-господарського відділу Григорій Кузьменко.

Бюджет міста повинен відповідати інтересам громади

Насиченим і продуктивним для фракції ВО «Черкащани», до якої входять азотівці, видався кінець грудня. Насамперед спільно з іншими депутатами коаліції їм вдалося протистояти «розпилюванню» залишкових бюджетних коштів.

Як зазначили депутати фракції ВО «Черкащани», пріоритетними на наступний рік залишається питання щодо виділення з бюджету коштів на утримання шкіл і дитячих садочків. Вони в жодному разі не повинні дотуватися з кишені батьків. Також актуальним є вирішення проблем, пов'язаних з медичним обслуговуванням черкащан. Дуже далеким від ідеального є, звісно, і стан доріг у місті. Їхню якість відзначили торік навіть укладачі відповідного всеукраїнського рейтингу. Черкасам, як відомо, пощастило очолити його. Щоправда, з кінця.

— Під кінець року в раді намагалися «протягнути» рішення, які не мали проєктів. Наприклад, збільшити фінансування ремонтних робіт у будівлі самої міськради. На ці потреби у бюджеті 2015 року було закладено 700 тисяч гривень. З них не освоїли жодної копійки, однак попросили ще 150 тисяч гривень додатково.

Забракували ми і питання про виділення 160 тисяч на ремонт вбиральні в міській раді, — розповідає директор департаменту з якості ПАТ «АЗОТ», депутат міської ради, голова фракції ВО «Черкащани» Іван Сухарьков. — Досить цікавою стала пропозиція щодо реконструкції скверу біля колишнього магазину «Юність». Озеленення

цієї території обійшлося б місту в 400 тисяч гривень. 14 грудня депутати повинні були задовольнити ідею-фікс. 25 грудня закінчувався бюджетний рік. При цьому розробкою проєктної документації ніхто не займався. Чи реально освоїти кошти у такій короткий термін? Відповідь очевидна.

За кілька днів до Нового року депутати блокували і прийняття бюджету міста, який писався, по суті, на коліні. Його не розглядали в комісіях і тим більше не обговорювали публічно. Крім того, розроблявся документ на старій податковій базі, хоча деякі пункти вибірково сформовано з урахуванням норм нового Податкового кодексу.

— У бюджеті повинні бути не тільки конкретні цифри. Необхідно одразу деталізувати напрями використання коштів у програмах, а не підганяти потім вартість робіт під затверджену цифру. Зрозуміло, чим мотивовано рішення, — зауважує начальник залізничного цеху ПАТ «АЗОТ», депутат міської ради Максим Скорик.

Новий бюджет депутати планують прийняти після реального його відпрацювання і обговорення в комісіях, згідно з регламентом. При цьому обов'язково будуть враховані інтереси громади. На підставі звернень мешканців кожного округу депутати від «Азоту» по-

дали перелік пропозицій для їхнього погодження, внесення до Програми соціально-економічного розвитку міста на 2016 рік та закладення необхідних коштів у бюджеті.

— Якби ще підрядники добросовісно виконували свою роботу... Візьмемо ті ж дороги. В грудні проводився ямковий ремонт вулиць. Асфальт почав висипатися фактично після укладання, оскільки була порушена технологія. За ініціативою Павла Карася було створено тимчасову комісію для перевірки якості відповідних робіт, — говорить Іван Сухарьков.

Ремонт доріг у Черкасах

— Бюджетні кошти повинні використовуватися ефективно, з користю для міста, а не для забезпечення прибутку окремим підрядним організаціям!

Мільйони гривень – на розвиток мікрорайону

Обличчя мікрорайону «Дніпровський», як розповідають його мешканці, почало змінюватися і цього неможливо не помітити. Завдяки підтримці «Азоту» і особисто Івана Сухарькова вирішено низку питань, на які колись закривалися очі.

– Значний обсяг робіт виконано в ЗОШ №13, яка є підшефною школою ПАТ «АЗОТ». Там частково замінили вікна, відремонтували два туалети, зробили зовнішнє освітлення, замінили покрівлю над актовим і спортивним залом. Замінили вікна і в половині груп дошкільного навчального закладу №60, – розповідає **Іван Сухарьков**.

Також у мікрорайоні «Дніпровський» провели асфальтування доріг та міжквартальних

проїздів, зокрема біля магазину «Економія». На відрізках вулиць Ватутіна та Чигиринської реконструювали існуючі мережі зовнішнього освітлення. 30 років не було освітлен-

ня на двохкілометровому відрізку вулиці Пацаєва, що веде до радгоспу «Черкаський». Згідно з проектом, тут проклали нові мережі зовнішнього освітлення з використанням

Для втілення проектів, які увійшли до минулорічної Програми соціально-економічного розвитку міста, з бюджету вперше було виділено й освоєно 2,3 млн. грн. Тоді як раніше річні потреби мікрорайону «Дніпровський» влада оцінювала лише у 80 тис. грн.

енергоєфективних технологій. Загальна вартість робіт склала близько 350 тис. грн.

Цього року депутат розраховує на затвердження пропозицій стосовно заміни вікон у ЗОШ №13, дитячих садочках №60 та №62. У школі ще необхідно відремонтувати другу половину даху. В перспективі також реконструкція відрізків дорожнього покриття по вулицях Рябокони, Петровського та Подолінського. Залежно від обсягу виділених коштів, буде проведено або капітальний ремонт, або якісний ямковий ремонт.

На розвиток частини мікрорайонів «Криваліївський», «Дніпровський» та «Калиновий» у 2015 році за сприяння начальника залізничного цеху ПАТ «АЗОТ», депутата міської ради **Максима Скорика** було спрямовано близько 2,6 млн. грн.

– Всі мої плани і проекти в рамках Програми соціально-економічного розвитку міста вдалося втілити в життя. Останні роботи виконали в грудні. Аномальне підвищення температури дозволило підрядникам капітально відремонтувати частину вулиці Петровського. Обсяг інвестицій склав 1,2 мільйона гривень. Переконали, що поступово, крок за кроком, нам вдається поліпшити стан доріг у мікрорайоні, – коментує **Максим Скорик**.

Також торік було проведено реконструкцію міжквартального проїзду біля будинків по вулиці Чехова, 106, 108 та 110. Вирішили у цих дворах і одвічну проблему із зовнішнім освітленням. За підтримки «Азоту» ямковий ремонт міжквартальних проїздів пройшов по вул. Чехова, 82, Різдяній, 91, Петровського, 163, Горького, 130 та Ільїна, 424.

Партнерство, перевірене роками

Масштабні роботи у 2015 році завершилися і в підшефній ПАТ «АЗОТ» ЗОШ №22. Ремонтні стелі в актовому залі й мультимедійному класі, заміна труб і нормалізація постачання води, ремонт теплопункту й каналізації, встановлення спортивного майданчика – це далеко не повний перелік того, що було зроблено силами підприємства за сприяння **Голови Правління ПАТ «АЗОТ» Віталія Склярова**.

– Такої усесторонньої підтримки школа давно не мала. Крім того, що допомагає підприємство, завдяки депутат-

ській діяльності **Максима Скорика** та його колег вдається залучити ще й бюджетні кошти. Торік ми навіть не сподівалися отримати на розвиток школи близько одного мільйона гривень, – розповідає **директор ЗОШ №22 Руслан Ткалич**. – Зокрема, було облаштовано пандус для учнів з особливими потребами, капітально відремонтовано три санвузли, замінено вікна в спортзалі. Восени нам додатково виділили 256 тисяч гривень для заміни ще 26 вікон.

У 2016 році у школі планують провести капремонт спортзалу

та інших приміщень із заміною вікон. Крім цих проектів, **Максим Скорик** пропонує включити до Програми соціально-економічного розвитку міста: капітальний ремонт доріг по вулицях Чехова, Вербовецького, Петровського, внутрішньоквартальних проїздів по вул. Горького, 130 – вул. Різдяна, 115, вул. Ватутіна, 175, 175/1, 175/2, реконструкція мереж теплопостачання (вул. Ільїна, 424), відновлення зовнішніх мереж електропостачання (вул. Різдяна, 115), прокладення нових мереж гарячого водопостачання (вул. Чехова, 106, 108, 110), капремонт під'їздів (вул. Чехова, 106 – 2 під'їзди, вул. Чехова, 108 – теж 2 під'їзди), придбання обладнання для порятунку життя новонароджених (центр «Матері та дитини Черкаської міської ради») та ін.

Редакція газети і надалі відслідковуватиме діяльність депутатів міськради від «Азоту» **Івана Сухарькова**, **Максима Скорика**, **Ігоря Кривошеєва**, **Григорія Кузьменка** та члена міськвиконкому від трудового колективу підприємства **Олександра Сандецького**.

Віталій Скляров на зустрічі із колективом ЗОШ №22

Максим Батир

Різдвяний кубок вибороли ЕНЕРГЕТИКИ ПАТ «АЗОТ»

Збірні волейбольні команди товариства традиційно розіграли Кубок кращої команди підприємства. Змагання, приурочені новорічно-різдвяним святкам, пройшли в спорткомплексі Черкаського «Азоту».

Змагалися кращі спортсмени підприємства, які продемонстрували цікаву гру. Перемогу здобула команда цеху електропостачання (капітан команди – начальник цеху Борис Кашперук), яка переграла збірну команду азотівців, очолювану начальником цеху М-9 Іваном Мартем'яновим.

Перед нагородженням переможців друзі, колеги, спортивна громада підприємства щиро привітали Віктора Орловського (кращого гравця матчу) з поповненням у сім'ї – народженням сина.

Фотофакт. Першість «Азоту» з футболу 40+

Збірні команди з міні-футболу (вік гравців 40+) розіграли першість ПАТ «АЗОТ».

У змаганнях взяли участь чотири збірні команди спортсменів підприємства. Перше місце посіла команда управління товариства, II місце у запеклій боротьбі виборів «Капрон», III місце – команда управління капітальних ремонтів, IV місце за командою «Енергетик». Переможці та призери змагань були нагороджені пам'ятними призами та почесними відзнаками.

Іван Челомбітько, фото Наталії Бакалової

Оголошення

Куточок спортивної слави

За 50 років діяльності Черкаського «Азоту» виробничники брали активну участь у загальнозаводських, міських, обласних, всеукраїнських і навіть міжнародних змаганнях. Багато хто з ветеранів спорту і нині працюючи зберігають у домашніх архівах спортивні медалі, кубки, сувеніри та інші нагороди. Ця спортивна атрибутика в рамках пропаганди заняттям улюбленими видами спорту могла б поповнити число експонатів куточка спортивної слави, відкриття якого планується до Дня хіміка.

Власн. інформ.

ЧЕРКАСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМЕНІ ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА
ШЕВЧЕНКА
ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Репертуар у лютому 2016 року

3	THE БІЛОХАЛАТНІСТЬ – середа (о 18 год. 30 хв.)
(Музична арт-рок вистава Тетяни Кищенко)
5	НАТЮРМОРТ З ТОВСТИМ НЕБОЖЕМ – (о 18 год. 30 хв.)
(Трагікомедія Іона Сагдару)
10	ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ – середа (о 18 год. 30 хв.)
(Комедія на 2 дії Михайла Старицького)
14	ХТО В ДОМІ ГОСПОДАР?! – неділя (о 17 год.)
(Трагедія за п'єсою «Фараони» Олексія Коломійця)
17	НАЗАР СТОДОЛЯ – середа (о 18 год. 30 хв.)
(Різдвяна містерія-бурлеск). В приміщенні філармонії
18	САД ГЕТСИМАНСЬКИЙ – четвер (о 18 год. 30 хв.)
(Народна трагедія на 2 дії Івана Багряного)

24	СІЛЬВА – середа (о 18 год. 30 хв.)
(Оперета на 3 дії). В приміщенні філармонії
25	ДУЖЕ ПРОСТА ІСТОРІЯ – четвер (о 18 год. 30 хв.)
(Притча Марії Ладо)
26	МІСТО НА «Ч» – п'ятниця (о 18 год. 30 хв.)
(Експериментальна вистава Наталії Ворожбит)
28	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК – неділя (о 17 год.)
(Музична комедія на 3 дії)

Мудрі казки:
(початок о 12 год.)

7	ДВНАДЦЯТЬ МІСЯЦІВ
(Музична казка С.Маршака)
14	ЗОЛОТЕ КУРЧА
(Музична казка на 1 дію)
21	БАРВІНОК-ГЕРОЙ
(Електро-мюзикл Б.Чалого)
28	ДОРОГА ДО СОНЦЯ
(Музична казка на 1 дію)

Вистави відбуваються в приміщенні Будинку культури ім. Івана Кулика.
Вартість квитків від 20 грн.
Телефони для довідок: каса – 36-07-21, адміністратор – 36-07-18

Володимир Мельниченко: З ПОЧУТТЯМ ЛЮБОВІ ДО ЖИТТЯ ТА СПОРТУ

Колектив ветеранів праці ПАТ «АЗОТ» та спортсмени КЛБ «Ритм» сердечно вітають Володимира Степановича Мельниченка із життєвим ювілеєм – славним 80-річчям.

Цю величну дату Володимир Степанович відзначив 2 січня. Народився він у далекому 1936 році на Черкащині в с.Слизуватка Мокро-Калигирського району (нині Катеринопільський район). У ранньому дитинстві пізнав суворі випробування Другої світової війни. Після закінчення десятирічки служив в армії в повітрянодесантних військах Прибалтійського округу. А після демобілізації поїхав у місто Ангарськ Іркутської області до родичів. Тут навчався в політехнічному технікумі і з дипломом техника-механіка з ремонту хімобладнання влаштувався на одне з місцевих підприємств. Працював

Володимир Мельниченко

слюсарем, кранівником, майстром з ремонту. У травні 1965 року приїхав у Черкаси і вже в

липні розпочалася його трудова біографія на Черкаському «Азоті». Досвідченого майстра своєї справи добре пам'ятають в цеху конверсії (А-1), А-4 та М-5. Рідному підприємству він віддав 46 років добросовісної праці.

Ще в школі Володимир Степанович полюбив спорт. Займається ним і нині. За ці роки був постійним учасником заводських, міських та обласних змагань з бігу на короткі, середні та довгі дистанції. Виконав нормативи кандидата в майстри спорту з бігу на короткі дистанції. Під час змагань доводилося йому зустрічатися з чемпіонами СРСР, Європи та світу з легкої атле-

тики – Володимиром Куцом та Іваном Чернявським (своїм земляком).

Вже 15 років поспіль він є членом КЛБ «Ритм», бере активну участь у пробігах на дистанціях 5 і 10 км. У колі бігунів його цінують за веселу вдачу, добродушність та оптимізм. Його найбільшим надбанням у житті є дві дочки та троє онуків, вихованню яких Володимир Степанович присвячує свій вільний час. І надалі бажаємо Вам, шановний ювіляре, міцного здоров'я, щастя та плідних успіхів у спорті та житті!

Юрій Воробйов,
від колективу ветеранів праці та спортсменів

На честь 72-ї річниці визволення Черкас учасники КЛБ «Ритм» провели легкоатлетичний пробіг. Починаючи з 1993 року, це вже 22-й пробіг поспіль до історичної дати – 14 грудня 1943 року.

Ветерани присвятили теплу зустріч визволенню міста

З поштової скриньки

Одне з останніх минулорічних засідань учасники клубу «Біла акація» при Благодійному фонді ПАТ «АЗОТ» присвятили 72-й річниці визволення Черкас від німецьких загарбників у роки Великої Вітчизняної війни.

На зустріч завітали Людмила Федорівна Семешкіна, Зоя Гнатівна Воейкова, Олександр Федосійович Меренкова, Олексій Андрійович Міщенко, Віктор Афанасійович Макаренко та інші, які поділилися спогадами про дитячі та юнацькі роки, що припали на період Великої Вітчизняної війни. Приєдналися до розмови й ветерани праці в статусі «дітей війни» – В.І.Поздняков, І.В.Мовчан та Л.М.Чернієнко. У теплому дружньому колі звучали пісні, вірші, зігріваючи душі настроєм.

Між подіями років Великої Вітчизняної і тими, що нині відбуваються на сході України, ветерани провели паралель. Тривожний час непокоїть кожен родину. Скажімо, онук Надії Миколаївни Гуржій зараз перебуває в зоні АТО. Коли він приїжджає до неї, вона стрічає його зі сльозами радості на очах, а проводжає з тривогою і надією на повернення. Мирного неба рідному місту, Україні побажали всі учасники грудневої зустрічі.

Ніна Агапова,
ветеран праці ПАТ «АЗОТ»

ФЕДІР САВЧУК: У моїх роках – найбільше моє багатство

Радянські планові п'ятирічки все більше й більше покладали надію на комсомольську будову під Черкасами. Проектні інститути в Києві і Севєродонецьку ледве не «вантажівками» везли й везли проекти, які слід було вивчати й обробляти. Після збудованого чотириповерхового заводу управління відділ комплектації набув достатнього простору для продуктивної роботи.

(Продовження.
Початок у №№ 21, 22 за 2015 р.).

У 1966 році мене призначили старшим інженером з комплектації електрообладнання і контрольно-вимірвальних приладів, що додало мені відповідальності. Цього ж року сталася ще одна приємна подія – я отримав трикімнатну квартиру по вулиці Лазо, яку згодом разом із квартирою Марії Гаврилівни (мама дружини) виміняли на одну велику чотирікімнатну.

У моєму підпорядкуванні було ще три інженери і один технік, проте замовлення на виготовлення електрошаф я виконував сам. У цьому питанні тісна співпраця була із заводами Луцька і Києва. Робота

На параді я з сином.
Валентин Капушевський та Іван Береза

складна, відповідальна, але якщо виконана вчасно і якісно, то успіх гарантований. Я любив їздити у виробничі відрядження до Луцька, оскільки до моєї малої батьківщини – рукою подати. Провідати батьків, родичів, побачити когось із знайомих – це була для мене справжня насолода.

На посаду начальника відділу комплектації до нас запросили Валентина Морісовича Капушевського, учасника Великої Вітчизняної війни, який раніше працював начальником енергозбуту в Черкасах. Собі в заступники Валентин Морісович взяв Івана Антоновича Мілька. Останній довго працював начальником відділу комплектації на заводі «Хімволокно». Це не єдиний приклад зміцнення кадрової політики на «Азоті». Виробничий ентузіазм, наполегливість, зрештою, молодість робили справжні дива. Нам часто вдавалося «п'ятирічку» виконати за чотири роки (колись були такі комуністичні гасла).

За цей час Майя закінчила технікум електрифікації і почала працювати в проектному інституті «Міжколгоспроект» спочатку техніком, а згодом інженером і водночас вступила на заочне відділення Київської сільськогосподарської академії.

У 1974 році я вчетверте «переїхав» у нове приміщення, в щойно відбудований восьмиповерховий корпус заводоуправління й очолив сектор комплектації електрообладнання й автоматики управління капітального будівництва. В цей період багато будувалося нових цехів, але ж комплектація була потрібна й діючим. Після деякої реорганізації Іван Антонович Мілько очолив відділ комплектації управління капітального будівництва, а я пішов у його заступники. У такому тандемі пропрацювали ми з ним вісім років. Це були роки великих будов і великих звершень. На мене покладалася відповідальність за роботу складського господарства підприємства, куди входило сім складів, два з яких були з козловими кранами і майданчиками, де розвантажувалися вагони з устаткуванням.

На той період ми вже закінчували прийомку обладнання для виробництва аміаку за японськими технологіями. Почалися комплектні поставки обладнання з Чехословаччини для виробництва сечовини, з НДР – для виробництва капролактаму.

Вдала риболовля

Довелося розширяти склади, навіси. Пригадую один такий випадок, коли директором був Олександр Миколайович Воловиков. Мені терміново слід було виїхати у відрядження до Башкирії і виконати операцію поставки нержавіючих труб для нового виробництва. Два тижні відчайдушної праці і завдання було виконано. До його вирішення були залучені інстанції високих рівнів, включаючи навіть міністерства.

Всі поточні питання з Іваном Антоновичем ми вирішували спільно. А ось вільний від роботи час проводили по-різному. Іван Антонович любив мандрувати, відвідуючи різні історичні місця Черкащини і завжди ділився зі мною своїми враженнями. Я купив човен «Прогрес-4» з двигуном і ми родиною виїжджали вгору по Дніпру – рибалили, жили в наметі. Одним словом, романтика!

Федір Савчук,
ветеран праці «Азоту»
(Продовження в №2)

Щиро вітаю увесь колектив Черкаського «Азоту» і, зокрема, служби головного електрика ПАТ «АЗОТ» з Новим 2016 роком та Різдвом Христовим! Хай вам, мої дорогі азотівці, щодня світить сонце миру і добра, буде міцним здоров'я, а сумлінна праця приносить плідні здобутки!

ВОЛОНТЕРИ «АЗОТУ» УТЕПЛЮЮТЬ БІЙЦІВ АТО

Ініціативна група «Україна понад усе», що діє на ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM, продовжує утеплювати військовослужбовців на передовій. Залежно від потреби і замовлення, активісти підприємства надсилають на схід різні комплекти зимового одягу та взуття.

Підготовкою українських захисників до зими на Черкаському «Азоті» перейнялися задалегідь. Вже восени волонтери почали закупляти теплі речі для азотівців та їхніх рідних, яких було мобілізовано. Нещодавно зимовий комплект (форма «Горка», термобілизна, балаклава, рукавиці) отримав Олександр Триус. Його дружина Ганна працює медсестрою в медико-санітарній частині ПАТ «АЗОТ».

— Новорічні свята цього року були по-справжньому морозними. Нам телефонували бійці з передової і дякували за зимову «Горку», яка зігрівала їх на позиціях у 18-ти градусний мороз, — зазначає економіст з фінансової роботи відділу бюджетування та контролінгу, волонтер Дмитро Самуйлик.

Тактичну форму, що має ідеальне співвідношення ціна-якість, активісти підприємства замовляють у черкаській майстерні Олени Єлейник.

— Для пошиття «Горки» використовую переважно наметову тканину з водовідштовхувальним просоченням. Вона зручна в носінні, пропускає повітря. Доповнюю костюми високостійкими вставками з кордури. Утеплювач буває різним. Все залежить від побажань, — розповідає Олена Єлейник.

До речі, роботі на «Азоті» Олена Володимирівна присвятила 20 років. Спочатку працювала в колишньому цеху парогазоводопостачання, центральній лабораторії. Пізніше перейшла в НДІ пластичних мас, після закриття якого і вирішила перекваліфікуватися у кравчиню.

Олена Єлейник за роботою

Д.Самуйлик та К.Коч передають теплі речі О.Триусу

Крім теплих речей, волонтери Черкаського «Азоту» відправляють на передову сало, перекручене з часником і перцем, а для зміцнення імунітету — тибки з лимоном, імбиром і медом. Їх азотівці виготовляють спільно з активістами КСН «Дніпровський».

Волонтери висловлюють подяку небайдужим працівникам цеху М-5 на чолі з начальником Владиславом Літошенком, які тільки в грудні зібрали на потреби армії 5000 гривень.

Власн. інформ.

БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНИМИ НА ЛЬОДУ!

Щорічно в зимовий період в Україні реєструються випадки загибелі людей на воді і здебільшого під час риболов-лі. Трапляються вони через недотримання елементарних правил поведінки на льоду. Тому 1 ДПРЗ Управління ДСНС України у Черкаській області попереджає кожного про особисту обережність поводження на льоду!

Пам'ятайте перше правило: при пересуванні на льоду треба бути обережними, уважно стежте за його поверхнею, обминайте підозрілі місця. Найбільш підступним є непрозорий лід, коли він вкритий снігом, де є вмрзлі пеньки, гілки, трава чи інші предмети. Особливо небезпечно ходити льодом там, де є швидка течія, де струмок впадає в річку, де скидаються каналізаційні чи промислові стоки.

Прозорий, синюватий або ж зеленуватий лід — найміцніший. Однак ходити ним можна лише перевіряючи його міцність. Не варто перевіряти

міцність льоду ударом ноги. Якщо після першого сильного удару палицею чи колодою

з'являється вода, негайно повертайтеся в тому напрямку, звідки ви прийшли, до того ж, перші кроки робіть, не відриваючи підшви від льоду.

Якщо лід все-таки проломився, дійте рішуче і не панікуйте! Розведіть руки в сторони, грудьми чи спиною обіпріться на край найтовстішої частини льоду, а ногами робіть рухи як при плаванні, намагаючись вибратися на поверхню. Вибравшись із льодового пролому, відкотіться, а потім повзвіть в той бік, звідки ви прийшли і де міцність льоду перевірена.

Якщо на ваших очах провалилася людина, негайно спо-

вістіть її, що йдете на допомогу. Підкладіть під себе ліжж, дошку, фанеру (це збільшить площу опори) і повзвіть, широко розкидаючи при цьому руки. Мотузка, ліжж, будь-яка палиця, зв'язані шарфи, реміні, допоможуть врятувати людину. Кидати їх потерпілому потрібно на відстані не менше 2 — 3 метрів. Дійте швидко — постраждалий мерзне в крижаній воді, а мокрий одяг тягне його донизу.

Любітелям риболовлі слід пам'ятати, що пробивати лунки одну від одної дозволяється на відстані 5 — 6 метрів.

Підготувала В.Соловйова

Радимо приготувати

Мариновані печериці

Необхідно: 1 кг печериць залити на 15 хв. кип'ятком. Злити воду і щільно напхати печериці у банки і залити маринадом.

Маринад: 1 ст. л. солі, 2 ст. л. цукру, 5 ст. л. оцту, 1 головку часнику подавити, 0,5 склянки олії, перець горошком, лавровий лист.

На 3 години поставити в холодильник і можна їсти.

Салат «Іскорки щастя»

Наріжте півкільцями 2-3 свіжих огірки, додайте 300-500 г дрібно нашинкованої свіжої капусти та зернятка одного граната, зелень кропу або петрушки, чорний мелений перець. Все змішайте і заправте майонезом.

Жанна Гусак,
ветеран праці ПАТ «АЗОТ»

19

СІЧНЯ

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

* У православних сьогодні – Водохреще (Хрещення Господнє, Богоявлення, Йордан), третє і завершальне велике свято новорічно-різдвяного циклу.

Народилися такі особистості:

Джеймс Ватт – шотландський винахідник, який створив паровий двигун; **Едгар Аллан По** – американський поет, прозаїк, критик, творець жанру «новели жаху» («Золотий жук», «Чорний кіт»); **Марко Терещенко** – український актор і режисер. Родом з Черкащини. Працював у театрах Києва, Харкова, Одеси, викладав у Харківському інституті культури. Автор книг «Мистецтво дійства», «Режисер і театр», «Театральні горизонти»; **Тимофій Левчук** – український режисер, народний артист СРСР («Дума про Ковпака», «Якщо ворог не здається», «Війна»); **Дженіс Джоплін** – визнана королева блюзу й рок-н-ролу; **Олена Савченко** – українська і німецька фігуристка. Чемпіонка світу 2008 року, дворазова чемпіонка Європи (2007, 2008).

Цей день в історії позначений такими подіями:

1884 рік. У Домському соборі Риги вперше зазвучав орган, сконструйований німецькими майстрами Карлом і Паулем Валькерами, – на той час найбільший у світі.

1903 рік. Оголошено про проведення першої велогонки «Тур де Франс» – найпрестижнішої і за наших днів.

1915 рік. У Парижі запатентовано неонову рекламну вивіску.

1938 рік. Американська фірма «Дженерал Моторз» першою у світі почала серійне виробництво дизельних двигунів.

1946 рік. Створено Союз Українців у Великій Британії.

1955 рік. Надійшли у продаж перші комплекти гри «Скрабл» (в українському варіанті – «Ерудит»).

2006 рік. З космодрому на мисі Канаверал було запущено установку, яка призначалася для дослідження Плутона.

Іменини в Анастасії, Романа та Марти.

Реклама

ОБИРАЙ СВІЙ КРЕДИТ!

- Рефінансування
- Кредитні картки
- Кредити готівкою до 50 000 грн

✓ Пільгові умови для працівників Вашого підприємства*

ТРАСТ ^О

Банк

0 800 50 05 65 • WWW.BANKTRUST.COM.UA

ЧЕРКАСИ, ВУЛ. СМІЛЯНЬСКА, 42
(БІЛЯ "ЕЛЬДОРАДО")
(068) 293 36 84, (093) 601 81 66

*Для фізичних осіб-клієнтів, які є працівниками юридичних осіб-партнерів ПАТ Банк "ТРАСТ" за програмами "Професіонал", "Гроші зараз", "Час можливостей". Деталі на сайті Банку. ПАТ Банк "ТРАСТ". Ліцензія НБУ №237 від 02.11.2011 р.

З ювілеєм!

БОНДАРЕНКА Олександра Олександровича – начальника зміни цеху А-3 із 65-річчям.

ЩИПУНОВУ Олену Іванівну – майстра виробничої дільниці ЦВТК із 55-річчям.

МАЛОВА Віктора Олексійовича – машиніста компресорних установок цеху М-6 із 55-річчям.

ХОМЕНКО Надію Іванівну – лаборанта хімічного аналізу ЦВТК із 55-річчям.

КРУГЛЯКА Володимира Федоровича – водія АТЦ із 65-річчям.

ШЕВЧЕНКО Надію Федорівну – лаборанта хіманалізу ЦВТК із 65-річчям.

КАЗЛІТІНА Миколу Олексійовича – наладжувальника машин і автоматичних ліній з виробництва пластмас цеху М-9 із 60-річчям.

ЗАДОРЖНЬОГО Василя Васильовича – апаратника цеху К-2 із 45-річчям.

ОВЧАРЕНКА Дмитра Олександровича – слюсаря КВПіА цеху М-6 із 25-річчям.

ОЛІЙНИКА Ігоря Васильовича – апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 35-річчям.

ДЗИСЮКА Володимира Миколайовича – складача поїздів залізничного цеху із 45-річчям.

ХАРЧЕНКО Ольгу Василівну – провідного менеджера УМТП із 55-річчям.

БЦЮЄВА Артема Таймуразовича – електромонтера цеху К-3 із 25-річчям.

МАХІНЮ Олександра Миколайовича – бетоняра РБЦ із 45-річчям.

БУРЛАЯ В'ячеслава Івановича – майстра з ремонту цеху М-6 із 35-річчям.

НАСТЕНКО Наталію Павлівну – машиніста ФПМ цеху М-9 із 50-річчям.

ЄВТУШЕВСЬКОГО Ігоря Миколайовича – водія навантажувача цеху М-9 із 25-річчям.

КАРМАЗІНУ Лідію Вікторівну – кварцедува центральної лабораторії із 40-річчям.

САМЕЛЮКА Василя Вікторовича – механіка цеху ВПіПК із 45-річчям.

ПЛЮВАКУ Олександра Григоровича – апаратника підготовки сировини цеху М-6 із 40-річчям.

ЗБОРІВСЬКОГО Дмитра Миколайовича – бетоняра РБЦ із 60-річчям.

ГУЛОГО Віктора Трохимовича – слюсаря КВПіА цеху КВПіА із 70-річчям.

ЗАГОРУЛЬКІНУ Світлану Володимирівну – начальника центральної лабораторії із 55-річчям

МАРЧЕНКО Тамару Федорівну – апаратника повітроподілу цеху К-3 із 55-річчям.

КУДРЮ Ангеліну Петрівну – прибиральницю службових приміщень цеху М-6 із 55-річчям.

КОСИНЬКА Миколу Миколайовича – водія АТЦ із 50-річчям.

ВЕДМІЦЯ Василя Миколайовича – майстра з ремонту цеху М-9 із 40-річчям.

ЛЕВЧЕНКА Валерія Павловича – апаратника синтезу цеху А-3 із 45-річчям.

ГРЕСЯ Костянтина Олександровича – складача поїздів залізничного цеху із 50-річчям.

МЕЛЬНИКОВА Миколу Юрійовича – слюсаря-ремонтника цеху М-9 із 45-річчям.

ЗАПОРОЖЦЯ Сергія Анатолійовича – начальника зміни цеху М-9 із 35-річчям.

НОВІКОВА Віталія Олександровича – апаратника абсорбції цеху М-5 із 35-річчям.

КОЗІЯ Геннадія Петровича – майстра УКР із 40-річчям.

ВЕЛИЧКО Валентину Іванівну – майстра контрольного ЦВТК із 50-річчям.

Колектив загального відділу щиро-сердно вітає з нагоди життєвого ювілею, славного 55-річчя, начальника секретаріату Людмилу Володимирівну Чухало. На Черкаському «Азоті» Людмила Володимирівна трудиться 37 років. Спочатку працювала в ЦЕРЦ, а потім перейшла в канцелярію товариства. Обіймала посади інспектора канцелярії, старшого інспектора, завідувачої канцелярії. В 2009 році призначена начальником секретаріату. Увесь період її трудової діяльності позначений високою виконавською дисципліною, відповідальністю та грамотним знанням справи.

Зичимо дорогій Людмилі Володимирівні міцного здоров'я, щастя, довголіття та безліч земних благ!

КОРОПА Олександра Васильовича – старшого майстра КВПіА цеху М-6 із 60-річчям.

КРУПНИКА Максима Станіславовича – слюсаря-ремонтника цеху К-3 із 35-річчям.

КУЛІНІЧА Андрія Леонтьовича – старшого майстра з ремонту обладнання цеху М-5 із 55-річчям.

ДЦЦ Володимира Олександровича – апаратника підготовки сировини цеху М-6 із 35-річчям.

КАТАЄВА Анатолія Миколайовича – слюсаря-ремонтника ЦЦР із 60-річчям.

БЕРЕЖНУ Наталію Петрівну – старшу сестру медичну ПМО із 35-річчям.

СОЛОГУБА Євгена Євгеновича – апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 45-річчям.

ПІВТОРАКУ Миколу Михайловича – майстра зміни цеху ХВО із 65-річчям.

ТЕМЧЕНКО Тетяну Іванівну – лаборанта хімічного аналізу ЦВТК із 55-річчям.

МАНЬКУТУ Ігоря Миколайовича – слюсаря-ремонтника цеху М-9 із 25-річчям.

ГЛУХАНЬКА Віктора Сергійовича – начальника цеху К-2 із 55-річчям.

КРАСІНСЬКУ Ольгу Миколаївну – апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 30-річчям.

ЄСИКА Романа Васильовича – старшого майстра дільниці ЦЕРЦ із 40-річчям.

ШАПОВАЛОВУ Лїлію Михайлівну – апаратника перегонки цеху К-4 із 40-річчям.

КАМАЛОВА Шамгуна Шакіровича – майстра виробничої дільниці цеху І-1 із 70-річчям.

ГЛУЩЕНКА Анатолія Анатолійовича – апаратника підготовки сировини цеху М-6 із 20-річчям.

ДУДКУ Сергія Андрійовича – апаратника цеху К-2 із 35-річчям.

ТАРАСЮК Наталію Григорівну – лаборанта хіманалізу цеху ХВО із 55-річчям.

З 25-річчям трудового стажу!

КАЛНИБОЛОТЧУКА Миколу Васильовича – начальника відділу технічного нагляду.

СТАРІКОВА Валентина Володимирівна – слюсаря-ремонтника змінного цеху М-9.

ЗУБКА Віталія Миколайовича – докера-механізатора цеху М-9.

ХАБЛА Анатолія Івановича – електромонтера цеху М-9.

Хай вам завжди сяє надією та миром світла зірка долі. Хай невичерпним буде джерело вашого здоров'я. Земних вам благ і сонячного довголіття!

КОЛЯДУВАЛИ, ЩЕДРУВАЛИ, НОВУ РАДІСТЬ ДАРУВАЛИ НА ЩАСТЯ ТА УДАЧУ

Різдво, Старий новий рік – найулюбленіші свята новорічно-різдвяного циклу. Адже в них сконцентровано стільки магічної сили, веселощів, щедрих подарунків і побажань, які, певно, не містить жодна інша українська традиція.

Хвиля веселих вертепів прокотилася містом у ці святкові новорічно-різдвяні дні. Докотилася вона і до Черкаського «Азоту». Різдвяні віншування та щедрівки для азотівців лунали у виступах учнів підшефної спеціалізованої школи №20 та колективу народного аматорського хору ветеранів праці товариства.

У давнину кожна українська родина вважала за честь, що колядники їх не обминули і прийшли привітати з Різдвом, щедрували та посівали

на здоров'я, добробут та удачу. Їхні співи і зараз є справжніми витворами мистецтва.

– Щиро дякую творчим колективам, що підбадьорили нас, проклавши дорогу у новий виробничий рік добрими побажаннями. Хай збудеться вони для кожного з нас, для всієї України, – сказав Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Склярів, вручивши учасникам концертного дійства святкові подарунки.

Ніна Гошуренко,
фото О.Ковальова

Обласна газета «Черкаський Азот»
Засновник: Публічне акціонерне товариство «АЗОТ» м. Черкаси
Газета заснована у 1980 році.
Реєстраційне свідоцтво ЧС №734ПР від 21.12.2011 р.
Адреса редакції: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72
Телефони: редактора – 392550; кореспондентів – 392352.
E-mail: press@azot.ck.ua

Виходить два рази на місяць, мова змішана (укр., рос.)
Матеріали підготовлені Прес-центром ПАТ «АЗОТ».
Інформація з газети не може бути використана іншими ЗМІ без погодження з Прес-центром.
За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.
Газета зверстана Прес-центром ПАТ «АЗОТ».
Начальник Прес-центру – головний редактор Є.Мацюкіна.

Наступний номер 16.02.2016

Друк – ТОВ «Пресс-Інформ»
м. Черкаси, вул. Орджонікідзе, 56.
Друк офсетний.
Обсяг – 1,86 умовн. друк. арк.
Тираж 2500 екз.
Зам. №ПІ-0000024.